УТВЪРЖДАВАМ:
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ:
КАТЯ ДИМИТРОВА

С Т Р А Т Е Г И Я

ЗА

УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА В

ОБЛАСТНА АДМИНИСТРАЦИЯ - КЮСТЕНДИЛ

Кюстендил, 2022г.

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Стратегията за управление на риска в Областна администрация – Кюстендил /ОА/, наричана по-нататък „Стратегията", е разработена на основание чл. 12 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС). Управлението на риска, съгласно чл.10, ал.1, т. 2 от ЗФУКПС е един от задължителните елементи на финансовото управление и контрол.

Управлението на риска е структуриран, последователен и непрекъснат процес, интегриран в дейността на ОА. Настоящата Стратегия за управление на риска цели прилагане на единен подход за управление на риска, включващ идентифициране, анализ и оценка, реакция на рисковете, документиране, мониторинг и докладване на рисковете за осигуряване изпълнението на целите на ОА. Стратегията се актуализира на всеки три години или при настъпване на съществени промени в рисковата среда.

II. ПОНЯТИЯ

1. **Риск** е събитие, което ще повлияе върху постигане на целите на организацията. Рискът се измерва с неговия ефект и с вероятността от настъпването му;

2. **Разумна увереност** – задоволително ниво на увереност, което изисква разходите за вътрешен контрол да не надхвърлят очакваните ползи от него. Концепцията за разумна увереност е признание, че не е възможно да се твърди абсолютно и със сигурност, че дадено неблагоприятно събитие няма да се случи въпреки взетите мерки и предприетите действия. Никой не може да постигне абсолютна (100%) увереност поради многобройни фактори, произтичащи от ограничените финансови и други ресурси, ограниченията на източниците на информация, човешките грешки и т.н.;

3. **Идентифициране на риска** – идентифициране на вътрешни и външни събития, които могат да застрашат постигането на целите на организацията;

4. **Оценка на риска** – процес, състоящ се от определяне на степен на вероятност от сбъдването на идентифицирания риск и определяне на степен на влияние (ефект) върху целите на организацията при неговото настъпване;

5. **Вероятност** – представлява възможността дадено събитие да се случи или с други думи колко е вероятно дадено събитие да се прояви;

6. **Ефект** (влияние) – представлява описание и оценка на това какви биха могли да бъдат последствията/въздействието от настъпило събитие. Ефектът може да бъде както отрицателен, така и положителен;

7. **Присъщ риск** – рискът, свързан с естеството на дейността на организацията при липса на каквито и да е действия (контроли) за смекчаване на вероятността или на ефекта от неговото проявление;

8. **Остатъчен риск** – нивото на влияние и вероятност от риск, което остава след реакцията (контрола) на ръководството към риска. След предприемане на конкретни действия (реакция на риска) продължава да съществува риск, който се нарича остатъчен риск, и по същество изразява факта, че рискът не може да бъде премахнат изцяло. Отговорност на ръководителя е да реши дали равнището на остатъчния риск е приемливо за организацията или е необходимо да бъдат предприети допълнителни действия за неговото намаляване;

9. **Реакция на риска** – мерки/действия за приемане, ограничаване, прехвърляне или прекратяване на риска;

10. **Риск апетит** – нивото на риск, което организацията е склонна да приеме при изпълнение на своята мисия, без да бъде застрашено постигането на целите.

11. **Значим риск** е риск оценен като много висок, висок или среден.

12. **Управлението на риска** е непрекъснат процес от действия на администрацията по идентифициране, анализ и оценка, реакция на рисковете, документиране, мониторинг и докладване на рисковете, които могат да повлияят върху постигане на стратегическите и оперативните цели на администрацията, и е предназначен да даде разумна увереност, че целите ще бъдат постигнати.

Всяка дейност съдържа риск, който се нарича „**присъщ риск**". Целта на управлението на риска е да намали вероятността от настъпване на потенциално събитие и неговото негативно влияние чрез избор на подходящи реакции на риска. След предприемане на конкретни действия (реакции на риска) продължава да съществува риск, който се нарича **остатъчен риск**.

13. **Система (модел) за управление на риска** е механизъм за взимане на решения, подпомагащ областния управител, главния секретар и директорите на дирекции, за постигане на целите и чрез който ресурсите на ОА се разпределят така, че да се получи оптимално управление на риска.

III. МЕТОДОЛОГИЯ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

Процес на управление на риска

Основните цели на процеса на управление на риска са:

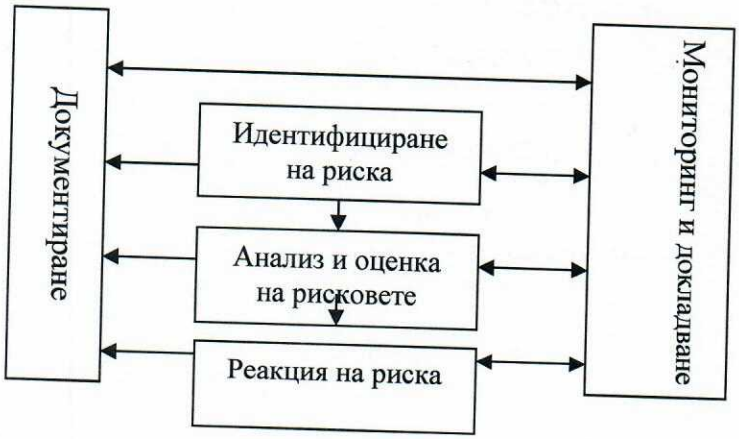
- Своевременното откриване и противодействие на рисковете за ОА - Кюстендил;

- Разпределение на човешките ресурси съобразно степента и значимостта на рисковете;

- Своевременни промени в политиката за управление на риска въз основа на оценката на ефективността на процеса.

1. Описание на процеса

Управлението на риска е динамичен процес, който може да бъде разделен на етапи с оглед на описание на действията, които се извършват на всеки един от тях, и начина на документиране. Следната схема илюстрира процеса на управление на риска.

1.1. Фактори, които оказват влияние на процеса на управление на риска

Оперативна среда е рамката, в която функционира ОА и в която следва да се прилага управлението на риска. Тя се състои от външни и вътрешни за ОА фактори, които влияят на дейността му.

- Външните фактори са: действащата нормативна уредба и промените в нея; структурата на изпълнителната власт и промените в нея; общественото мнение;

икономическите условия в страната; финансирането и наличието на бюджетни ограничения; международни дейности и др.

- Вътрешните фактори са: организацията на оперативните дейности в администрацията; наличните ресурси; действащите финансово-счетоводни и IT-системи; нови дейности, операции или функции; вътрешно преструктуриране на дейности и други.

1.2. Цели на процеса на управление на риска

Целите на ОА служат като отправна точка при идентифицирането на рисковете, техния анализ, приоритизиране и противодействие. Основна предпоставка за ефективно управление на риска в ОА е определянето на ясни цели и тяхното разбиране. Правилното идентифициране на рисковете е възможно само ако в администрацията е въведен адекватен процес на целеполагане. Целите се постигат чрез изпълнението на функциите и дейностите на администрацията.

Решенията, които се вземат в рамките на процеса на управление на риска, следва да бъдат обвързани с крайния резултат, към който се стреми ОА - Кюстендил. Процесът на управление на риска е насочен към осигуряване на благоприятни условия за постигане на целите на ОА.

2. Етапи на процеса на управление на риска

Процесът на управление на риска включва следните етапи и дейности: идентифициране, анализ и оценка, определяне на реакция спрямо рисковете, документиране, мониторинг и докладване.

2.1. Идентифициране на рисковете

Това е първият етап от процеса на управление на риска, на който се откриват рисковете, които биха могли да повлияят негативно върху изпълнението на стратегическите и оперативни цели на ОА. От съществено значение при идентификацията на рисковете е:

- възможно най-пълното им откриване, тъй като съществува вероятност рисковете, които не са идентифицирани, да не бъдат открити;
- моментът на идентифициране на рисковете, тъй като колкото по-рано е открит един риск, толкова по-успешно ще бъде неговото адекватно противодействие.

Идентифицирането на рисковете, които са свързани с постигането на определена стратегическа или оперативна цел, следва да бъде описано по следния начин:

- анализ на основните дейности и процеси, свързани с постигане на целите;

- определяне на събития, които могат да повлияят негативно върху постигането на целите.

Класификация на рисковете

С цел осигуряване на пълнота на процеса по управление на риска и прилагане на единен подход при класифициране на рисковете се разработва примерно групиране на рисковете.

Всеки риск се отнася към категория, което позволява по-детайлно и структурирано описание на конкретните заплахи. Групирането на рисковете въз основа на общите им белези (характеристики) дава възможност за създаване, внедряване и прилагане на по-ефективен и ефикасен контрол за ограничаването им. В таблица № 1 са посочени примери за определени категории рискове:

Таблица № 1

Риск № по ред	**Категория риск**	**Описание на риск**
1.	Риск, свързан с човешки ресурс	Рискове, произтичащи от: неправилно разпределение на ролите и отговорностите, неадекватна организационна структура, неспазване на законови изисквания или неосигуряване на нормални условия на труд на хората от организацията, липса на достатъчен професионален опит, умения и компетентност на персонала; недостиг на квалифицирани експерти; текучество; дългосрочни отсъствия поради болест; Рискове, свързани с етиката и организационно поведение (тон на върха, лоша репутация, конфликт на интереси и др.)

2.	Оперативен риск	Риск, произтичащ от неправилното функциониране на дейности и процеси, или свързан с неадекватност на контролната среда (липса на адекватни правила и процедури; неефективно изпълнение на дейности поради тромави и сложни правила и процедури; липса на организационна структура, осигуряваща разделение на отговорности, йерархичност, ясни правила, права и задължения и нива на докладване).
3.	Правен риск или регулаторни рискове	Рискове, възникващи от промяна в националното законодателство или в правото на Европейския съюз.
4.	Риск, свързан с информационните технологии	Рискове, свързани с комуникационните канали, качество и навременност на информацията, доклади на ръководството и други.
5.	Финансов риск	Рискът от финансови загуби, причинени от недостатъчно финансиране или от неефективно, неефикасно или неикономично разходване на средствата.
6.	Риск за сигурността	Рискове, свързани със сигурността на служителите, сградите и инвентара (неосигурена физическа сигурност на хора и активи на организацията, унищожение на документи и повреждане на имущество, поради недостатъчна защита от пожар, наводнение и др.; нерегламентиран достъп до конфиденциална и чувствителна информация и данни, поради неадекватна защита на информационната система и др.)
7.	Риск при събиране, обработване и съхранение на личните данни	Рискове, произтичащи от: пропуски в организационно-техническите мерки за защита на данните; обработване на лични данни без законово основание; риск от неправомерно изтегляне на информация - хакерска атака и др.
8.	Договорен или партньорски риск	Рисковете, възникващи от неизпълнение на договорни задължения.
9.	Икономически риск	Рискове, породени от особеностите и/или промяната на икономическата система (инфлация, конкуренция и др).

10.	Риск, свързан с околната среда	Рискове, свързани с промяна на околната среда (природо-климатичен или екологичен).
11.	Корупционен риск	Рискът от искане, даване, предлагане или приемане пряко или косвено на подкуп или всяка друга облага, или обещаването на такава, което засяга изпълнението на–задълженията или поведението на засегнатото лице.
12.	Политически риск	Риск от промени в парламента и в правителството, смяна на курса в провежданите или прокарване на нови политики, промяна в основни принципи, критично забавяне или липса на консенсус за вземане на ключови решения и др., свързани с политически решения.
13.	Други	

2.2. Качествен анализ и оценка на риска

Идентифицираните рискове се анализират и оценяват, за да може да се вземе решение как ще бъдат контролирани и каква трябва да бъде реакцията на идентифицирания риск. Рисковете не могат да бъдат напълно премахнати, но чрез предприемане на подходящи действия влиянието им може да бъде намалено значително.

Анализът на риска е вторият етап от процеса на управление на риска. На този етап ще бъдат изследвани причините, вероятността от настъпване, честотата и последиците за възникване на конкретните рискове, както и очакваните разходи за тяхното противодействие.

Оценяват се присъщите рискове, без да се вземат под внимание съществуващите контролни процедури, а само естеството на дейността или процеса.

Оценката на риска се извършва чрез използване на два показателя - вероятност (характеризира се с предполагаемата честота за настъпване на неблагоприятното събитие) и влияние (показва какви са последиците от настъпването на това неблагоприятно събитие). Показателите могат да заемат стойности по скалата от 1 до 5, както следва:

Вероятност:

1 - много ниска вероятност от настъпване;

2 - ниска вероятност от настъпване;

3 - средна вероятност от настъпване;

4 - висока вероятност от настъпване;

5 - много висока вероятност от настъпване.

Влияние:

1 - много слабо влияние;

2 - слабо влияние;

3 - средно влияние;

4 - силно влияние;

5 - много силно влияние.

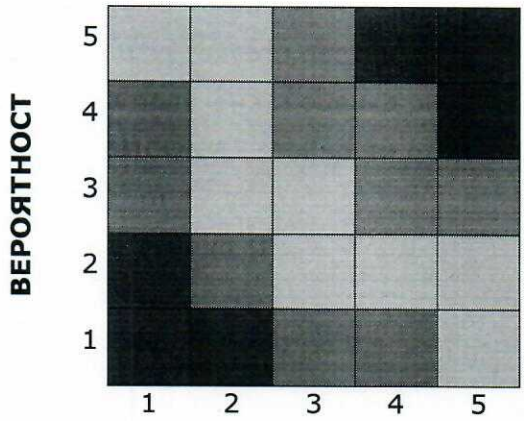
След определяне стойностите на вероятността и влиянието същите се умножават и новополучената стойност представлява числово отражение на оценката на риска. Така отделните рискове се подреждат по приоритет, като се определят тези от тях, които задължително следва да бъдат третирани, както и начините/подходите за тяхното противодействие.

На базата на получената оценка рисковете се приоритизират като:

- **МНОГО ВИСОКИ -** стойности от 20 до 25;
- **ВИСОКИ** - от 12 до 16;
- **СРЕДНИ** - от 5 до 10;
- **НИСКИ -** от 3 до 4;
- **МНОГО НИСКИ -** от 1 до 2.

Целта на приоритизирането на идентифицираните рискове е да послужи за разпределение на ресурсите, като усилията се насочват към по-високо оценените рискове.

МАТРИЦА НА РИСКА

ВЛИЯНИЕ

Зоните за категоризиране на рисковете са: много високи, високи, средни, ниски и много ниски.

Всички рискове, попаднали в зони с „**много висок**" и „**висок**" приоритет се управляват активно. Рискове с оценка „**среден**" се наблюдават отблизо, като се прилагат действия за контролирането им или за предотвратяване преминаването им в по-висока рискова категория. Рисковете с „**много нисък**" и „**нисък**" приоритет се толерират. Те се преглеждат и оценяват веднъж годишно. При предприемане на действия спрямо тях се следи разходите за осъществяване на контрол да не надвишават ползата от намаляване на риска.

При оценката на риска трябва да се има предвид субективният момент при извършването й. Някои рискове могат да бъдат количествено измерени, но повечето рискове могат да бъдат оценени само субективно.

При оценяването на рисковете се дефинира риск-апетита като приемливо ниво на риск, който се толерира. Това е риск, който няма почти никаква вероятност да настъпи и чието настъпване ще причини минимални щети.

2.3. Определяне на реакция спрямо рисковете

След като рисковете са идентифицирани и са оценени вероятността и влиянието им, трябва да се предприемат адекватни мерки за противодействие в подходящ времеви момент. Предприемането на мерки и действия за реакция или отговор на идентифицираните и оценени рискове представлява много съществен етап от управлението на риска като цяло.

Възможни са следните варианти за реакция: ограничаване, прехвърляне, толериране и прекратяване на риска. При избора на подходящи действия (реакция)

се взема предвид изискването разходите за тях да не надхвърлят очакваните ползи. Този избор зависи и от преценката за нивото на остатъчните рискове, които организацията може да приеме, без да се предприемат допълнителни действия. Възможните реакции, които могат да бъдат предприети са:

- Ограничаване на риска (третиране) - това е най-често срещаната реакция, която ръководителите следва да прилагат. Причината за това е, че рискът рядко може да бъде изцяло избегнат/прехвърлен, поради което се въвеждат контролни дейности с цел ограничаване на риска в приемливи граници, в зависимост от значимостта на риска и съобразно разходите за въвеждането на контролите. Рисковете - обект на тази реакция, трябва да се наблюдават периодично.

- Прехвърляне на риска - тази реакция може да се осъществи чрез сключване на споразумение с друга организация, по силата на което се прехвърля дейността заедно със съответните рискове, по общо съгласие на страните. Класическият начин за прехвърляне на риска е застраховането. Ако дейността, свързана с постигането на определени цели, е предмет на застраховане, препоръчително е ръководството да предприеме такива действия. В случаите на застраховане възникват допълнителни разходи, но значително намалява показателят „влияние на риска".

- Толериране на риска - такава реакция е възможна само ако определени рискове имат ограничено (незначително) влияние върху постигане на целите или ако разходите за предприемане на действия са непропорционални на потенциалните ползи. Такива рискове, трябва да бъдат постоянно наблюдавани, тъй като под въздействие на различни външни и вътрешни фактори могат да преминат в по-висока категория.

- Прекратяване на риска - някои рискове могат да се намалят или ограничат до приемливо равнище единствено чрез прекратяване на дейността. Бездействието на организацията също може да е риск, защото при него не могат да се постигнат целите, за които е създадена.

Оценката на риска играе ключова роля при избора на подходяща реакция за намаляване на рисковете. Към един и същ риск могат да бъдат предприети действия, включващи комбинация от горепосочените реакции на риска. Това най-вече се налага при много високите и високите рискове, които сериозно застрашават постигането на целите на организацията. При последващ преглед на риск-регистъра определената реакция към даден риск може да бъде променена.

2.4. Документиране на резултатите от управлението на риска

За да се осигури проследимост на целия процес по управление на риска, е необходимо всяка основна дейност, свързана с управлението му, да бъде

документирана. Документирането включва описване по подходящ начин на идентифицираните рискове, избраната подходяща реакция (действие), отговорните служители - изпълнители и срокове.

За документиране на резултатите от управление на риска се използва Риск-регистър (Приложение № 1). Основната информация, която се отразява в Регистъра е:

- Всички идентифицирани рискове в дейността на ОА.
- Оценката на тяхното влияние и вероятност.
- Предприетите действия (реакции на риска).
- Рисковете, които остават да съществуват след предприемане на описаните действия (остатъчни рискове) и тяхната оценка.
- Допълнителните действия за понижаване на остатъчните рискове.
- Срок за изпълнение на допълнителните действия и определяне на служителите, отговорни за тяхното изпълнение.

Анализ на разходите и ползите на контролите.

За да бъдат разпределени ресурсите и въведени разходно-ефективни контроли, трябва да се предприеме анализ на разходите и ползите за всеки предложен нов контрол. При незадоволителни резултати от направения анализ може да се вземе решение за приемане (толериране) на риска.

2.5. Мониторинг и докладване на рисковете

Ефективното управление на рисковете в администрацията изисква систематично наблюдение (мониторинг) на всеки негов етап и периодично докладване на идентифицираните рискове и предприетите действия за тяхното снижаване.

За осъществяване на систематично наблюдение Риск-регистърът се преглежда поне веднъж годишно. Определени рискове могат да бъдат преглеждани по-често, в зависимост от тяхната специфика или особена значимост. Някои рискове могат да изискват и ежедневен преглед. При възникване на внезапни събития Риск-регистърът може да се разглежда извънредно, без да се чака редовният преглед.

Целта на процеса по мониторинг и докладване е да наблюдава дали вероятността и влиянието на идентифицираните рискове се променят, да дава увереност на ръководителя на организацията, че процесът на управление на риска остава ефективен във времето и че са предприети необходимите действия за намаляване на риска до приемливо за администрацията ниво.

IV. ИЗГРАЖДАНЕ НА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА В ОА – КЮСТЕНДИЛ

1. Със заповед на Областния управител, се назначава Съвет за управление на риска /СУР/ в ОА.

2. Състав на СУР:

- Председател: Главен секретар на ОА - Кюстендил;
- Членове:

- Директори на дирекции;
- Старши юрисконсулт в дирекция „ АПОФУС";
- Главен счетоводител;
- Служител, който изпълнява задълженията по предварителен финансов контрол за законосъобразност;

В заповедта се определя кой от членовете на СУР ще изпълнява функциите на координатор на СУР.

3. Задължения на СУР:

3.1 Да извършва преглед на Стратегията и да прави предложения за актуализирането ѝ.

3.2 Да координира изпълнението на дейностите по управление на риска.

3.3 Да разработва и поддържа Риск-регистър на рисковете в ОА.

3.4 Да изготвя годишен доклад за управлението на риска.

4. Председател на СУР.

В качеството си на Председател на СУР, Главният секретар отговаря за планирането и отчетността при изпълнението на ежегодните цели на администрацията.

Той ръководи СУР и процеса на идентифициране, оценка и управление на рисковете, застрашаващи постигането на целите на администрацията.

5. Координатор по управление на риска

Той отговаря за:

5.1. Цялостната дейност по организацията и провеждане на заседанията на Съвета.

5.2. Предоставянето и съхранението на материалите, свързани с работата на Съвета.

5.3. Съдейства на Председателя при изготвянето и попълването на информация в Риск-регистъра на рисковете за ОА – Кюстендил (документирането на рисковете).

5.4. Съдейства технически на Съвета за управление на риска за изготвянето на ежегодния Доклад за състоянието на системата за управление на рисковете в ОА.

6. Риск-мениджър

В ОА Риск-мениджмънтът се осъществява от председателя на СУР.

Риск-мениджмънтът има отговорности по:

6.1. Създаване на организация за разработване на Стратегията за управление на риска, съответно нейната актуализация;

6.2. Координиране, организиране и информационно обезпечаване на дейностите по идентифициране и оценка на риска и определяне на реакции на риска;

6.3. Осигуряване отразяването на рисковете и тяхната оценка, на резултатите от извършените по управление на риска действия, сроковете, в които действията ще бъдат предприети и отговорните лица, в специален документ – риск-регистър, както и да се подсигури неговото редовно актуализиране;

6.4. Подпомагане областния управител при определяне на риск-апетита и даване на указания относно приемливите нива на риск;

6.5. Консултиране, организиране и провеждане на обучения по теми, свързани с управлението на риска;

6.6. Организиране и координиране обмяната на знания и информация по отношение на управлението на риска между трите линии на защита;

6.7. Организиране осъществяването на мониторинг на управлението на риска. Целта на мониторинга е да се установи дали след прилагането на избраната реакция, рискът е бил намален до приемливо за администрацията равнище и ако е необходимо да се изберат подходящи допълнителни действия. В резултат от мониторинга, управлението на риска се наблюдава непрекъснато на всеки един етап като част от общия процес на управление, заедно с текущите промени, които могат да повлияят на целите или на възможността те да бъдат постигнати, за да придобие увереност, че процесът по управление на риска е ефективен и ефикасен;

6.8. Докладване на областния управител на обобщена информация по отношение управлението на риска. При необходимост от предприемане на коригиращи действия, в резултат от мониторинга, Риск-мениджмънтът докладва на областния управител и организира и координира тяхното разработване, в съответствие със Стратегията за управление на риска.

7. Оперативно управление на рисковете

Директорите на дирекции в ОА - Кюстендил, осъществяват оперативната дейност по управление на риска в управляваните от тях структури. Те са пряко отговорни за управлението на рисковете, както и за прилагането на коригиращи действия при наличие на недостатъци в процесите и контрола. Те идентифицират, оценяват, контролират и ограничават рисковете в процеса на развиване и прилагане на вътрешни политики и процедури в цялостното управление на дейностите, уверявайки се, че те функционират в съответствие с предварително заложените цели.

Служителите на ОА прилагат ежедневно контролните дейности, разработени за управление на рисковете. Те установят първи евентуални слабости, нередности или

проявления на рискове. Служителите на ОА докладват на директорите на дирекции за възникващи проблеми, които могат да застрашат постигането на целите, както и за потенциални възможности за подобрение на системите за вътрешен контрол.

8. Риск-регистър и годишен отчет за управлението на рисковете

Ежегодно до 30 април СУР провежда заседание, на което изготвя Риск-регистър на рисковете за ОА (Приложение №1) и годишен доклад за състоянието на системата за управление на рисковете в ОА - Кюстендил. В Риск-регистъра на рисковете се определят контролните дейности и превантивните мерки за всеки риск.

Докладът за състоянието на системата за управление на рисковете в ОА и Риск-регистърът се представят на областния управител в срок до 30 април.

Риск-регистърът на рисковете за ОА се утвърждава от областния управител.

Неразделна част от Стратегията за управление на риска в ОА - Кюстендил е Приложение № 1 „Риск-регистър на рисковете в ОА - Кюстендил".

СЪГЛАСУВАЛИ:

Г. Михайлова, Гл. секретар.....

В. Манчева, Директор на дирекция „АКРРДС".....

ИЗГОТВИЛ: Р. Беркова, Гл. експерт в д-я АКРРДС

Приложение № 1

РИСК – РЕГИСТЪР НА РИСКОВЕТЕ
В ОБЛАСТНА АДМИНИСТРАЦИЯ - КЮСТЕНДИЛ

Утвърдил: Областен управител на Област Кюстендил								
Стратегическа цел	**Оперативна цел**	**Риск**	**Оценка на риска /присъщия/**	**Предприети действия**	**Оценка на остатъчния риск**	**Допълнителни действия**	**Срок**	**Отговорник/ Изпълнител**

Колона 1 съдържа стратегическата цел /за рисковете в системата на Областна администрация - Кюстендил, когато няма писмено определени стратегически цели, в колона 1 се попълва името на структурата, за която се отнасят/.

Колона 2 съдържа оперативната цел /за рисковете в системата на Областна администрация - Кюстендил, когато няма писмено определени оперативни цели, в колона 2 се вписват дейностите на съответната структура, за която се отнасят/.

Колона 3 съдържа рисковете, оценени като много високи, високи и средни, както и тези, които ръководството е решило, че е необходимо да наблюдава. Колоната съдържа рисковете, приети като съществени по времето на изготвяне на риск-регистъра и в момента на неговото актуализиране. В процеса на извършване на преглед и актуализация на риск-регистъра през годината могат да се добавят и други рискове, възникнали поради промяна в обстоятелствата. Други могат да отпаднат в резултат на тяхното понижаване до приемливо за организацията ниво и когато ръководителят е приел, че са предприети адекватни действия и че рисковете не представляват заплаха за постигане на целите.

Колона 4 съдържа оценките на риска, като за тяхното определяне се използва описания в т. 1.2.2, раздел III метод.

Колона 5 съдържа основните предприети действия по отношение на идентифицираните рискове при последния преглед на риск-регистъра.

Колона 6 съдържа оценките на вероятността и влиянието на остатъчния риск след прилагане на описаните в колона 5 действия.

Колона 7 съдържа информация за необходимостта от допълнителни действия за снижаване на остатъчния риск. Тя се попълва при преглед на риск-регистъра и при установяване, че предприетите действия не са били достатъчно ефективни и рискът не е намален до приемливо за организацията ниво. Ако се установи, че предприетите действия са достатъчни и не са необходими допълнителни мерки, това решение е желателно да се отбележи в същата колона.

По този начин се осигурява пълно и правилно документиране на всички решения, свързани с процеса по управление на риска.

Колона 8 съдържа крайния срок, до който допълнителните действия /ако са необходими/, следва да бъдат предприети.

Колона 9 съдържа определения от ръководителя на организацията служител, отговорен за предприемане на допълнителните действия.